

ימי עיון בתנ"ך תשע"ח

בס"ד

שם השיעור: **סדום מול ירושלים - אשה אל אחותה? - לצרור!** (שיעור מס' 101)

שם המרצה - טפת הלפרין (tafathal@gmail.com)

ואֲשֶׁה אֶל-אֲחֹתָה לֹא תִקַּח לְצָרָר לְגִלּוֹת עֲרוֹתָה עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: [ויקרא יח, יח]
ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם: [כח]

הפטרות שבת חזון - ישעיהו א : ח, ט - כז ! ישעיהו ה, ז. ירמיהו כג, יד יחזקאל טז : מו, מט .

רש"י לבראשית יח:כא : רבותינו דרשו "הכצעקתה" צעקת ריבה אחת שהרגוה מיתה משונה על שנתנה מזון לעני (צדקה!!)

שמות כב :כד-כו פר' משפטים

כד אם-פסוף תלנה את-עמי, את-העני עמד--לא-תהינה לו, כנשה; לא-תשימון עליו, נשך. כה אם-תבל תחבל, שלמת רעד--עד-בא השמש, תשיבנו לו. כו כי הוא כסותה לבדה, הוא שמלתו לערו; במה ישכב--נהינה כי-יצעק אלי, ושמעתי כי-חנון אני .

דברים כד:י-יג פר' כי-תצא

י כי-תשעה ברעד, משאת מאומה--לא-תבא אל-ביתו, לעבט עבטו. יא בחוץ, תעמד; והאיש, אשר אתה נשה בו, יוציא אליך את-העבט, החוצה. יב ואם-איש עני, הוא--לא תשכב, בעבטו. יג השב תשיב לו את-העבט כבוא השמש, ושכב בשלמתו וברכך; ולך תהינה צדקה, לפני ה' א-ל--ה-י-ה.

אברהם קרא אותו 'יראה' שנאמר "ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה" (בראשית כב) שם קרא אותו 'שלם' שנאמר (בראשית יד) "ומלכי צדק מלך שלם" אמר הקב"ה ... הריני קורא אותו ירושלים כמו שקראו שניהם יראה שלם ירושלים . ב"ר מ:

"המקום אשר יבחר ה'" לא מוזכר בתורה בשמו וכן 'האיש אשר יבחר ה' אינו ידוע עד הופעת דוד מלכנו אשר קבע את המקום הנבחר- בירושלים. על סמך מה? שני רמזים לו בחומש בראשית לברור המקום המיוחד. האחד במפגש עם מלכי צדק הכהן לה' הוא מלך שלם - לו נתן אברהם מעשר מכל. לעומת מלך סדום המייצג את "צעקתה" (יח:כא) עמו אברהם לא רוצה שום קשר! השני בפר' העקדה בה מוכיח אברהם שירא ה' עושה מה שה' מראה ועוד ב"ארץ המוריה" בהר שה' מראה לו, והוא יענה לשאלת בנו "אל- יראה לו השה לעולה, בני וילכו שניהם יחדיו" והמלאך מעיד עליו "עתה ידעתי כי ירא א-ל" אתה" החיבור הזה בין הצדקה= השלם שבין אדם לחברו ובין יראת ה' היא ירו- שלים!!! אצל אבימלך עם כל יתרונותיו אברהם אומר לו "רק אין יראת א-ל" במקום הזה" (כי"ב), שם עושים מה ש'אחד העם' מחליט ולא את רצון בורא עולם!

דווקא דוד שיצא מפרשת סדום דרך רות המואביה .... מהווה את התיקון בהקמתו את ירושלים לבירתו, הוא עצמו מבטא את בחינת 'היראה' שהרי את מלחמות ה' נלחם ובנו שלמה - את בחינת השלמות, הצדקה - בעשיית המשפט והקמת המקדש מקום הכפרה, הגשמת רצון אביו במלואה! וכך שניהם יוצרים שוב את ירו- שלים.

המזמור שמבטא את בחינות ירושלים - (הצעתו של הרב ברויאר בספרו 'פרקי מועדות') מזמור קכח [אפשר וצריך להוסיף גם את קכב]

א שיר המעלות אשרי כל-ירא ה ההלך בדרכיו:.....
ד הנה כי-כן יברך גבר ירא ה:

ה יברך ה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייו:

ימי עיון בתנ"ך תשע"ח

ו וראה-בנים לבניך שלום על-ישראל:

שנזכה "לירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו".